

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főtér. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatali előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petitsor térfogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Szózat Magyarország munkásaihoz!

A magyarországi demokrata munkáspárt, mely napról-napra élénkebb életjelt ad magáról, felhívást bocsátott ki, melyben elvtársait tömörülésre hívja föl s körvonalozza hazafias törekvéseit. A felhívást elég aktuálisnak tartjuk arra, hogy az alábbiakban ismertessük:

Munkástársak!

Az 1891. évi június hó 7-én Budapesten tartott nagy munkásgyűlés lelkes és hazafias érzélemmel alakította meg a Nemzeti Demokrata Munkáspártot. A nemzetközi, u. n. szociáldemokrata munkáspárt huszonkét esztendő múltja ébresztette föl a magyar munkásokat ezelőtt öt esztendővel, mert e párttól a magyart minden körülmények között jellemző türelemmel várták és reményelték helyzetük javítását — hiába. — Sajnálattal látták a komoly törekvő munkások, hogy a munkásvezér hangzatos jelzővel élők nem tesznek egyebet, mint a legnagyobb képmutatással, hangzatos frázisokkal és a legkörnyofontabb propagandával saját jólétüket mozditják elő. Ezt igazolja huszonkét esztendei működésük, mert ez idő alatt egyetlen pozitív eredményt sem képesek fölmutatni.

Már pedig a munkásviszony különleges helyzeténél fogva megköveteli, hogy az személyes politika-érdekeinek föl ne áldoztassék, hanem minden ténykedés a közjó előmozdítására történjen. És mivel a nemzetközi, u. n. szociáldemokrata munkáspártot, vezetőket, nem a közjó, hanem az egyéni érdekek előmozdítása vezette, bennök a komoly törekvő munkások nem bízhattak és megalakították a Nemzeti Demokrata Munkáspártot, főkötelességévé tűzvén ki ennek, hogy a magyarországi munkásokat nemzeti alapon szervezzék és irányítsák a teljes kibontakozás felé.

Magyarországi munkástársak! Az öt évvel ezelőtt alakított Nemzeti Demokrata Munkáspárt kemény megpróbáltatásoknak nézett elébe. Tisztán a hazafias munkások által támogatva, azok filléreiből táplálva, esendes, de következetes munkát végzett: a munkások anyagi és szellemi erejét igyekezett növelni és minden alkalmas eszköz megragadott, hogy e nagy céljait megvalósítsa. S e ténykedéséért a párt örökös rágalmazásnak volt kitéve a szabadalmazott munkásvezérek részéről, mert komoly munkálkodásban veszedelmes ellenfelet láttak, olyant, melyről előre tudták, hogy előbb-utóbb győzni fog.

Az öt esztendei szorgalmas, ernyedetlen munka meghozta gyümölcsét. A munkások nagy része belátta ma már, hogy a nemzetközi u. n. szociáldemokrata párt nem egyéb, mint a magyarországi munkásosztály rákfenéje. — A helyett, hogy céltudatosan azon munkálkodna, hogy a munkások helyzete könnyebbítették, főképen arra törekszik, hogy a munkás helyzete minél türethetlenebb, súlyosabb és kiközösített legyen. A munkásokat örökös fegyverviselésre kényszeríti, s minden erejét az előre készíttelen, észnélküli, pusztán a véletlenre támasztott harcokra pazaroltatja el. Hány munkás, hány szegény család vérzett el ez észnélküli, minden előrelátástól ment harcokban? Mennyi nyomort, mennyi szenvedést okoztak e harcok, nem a dúsgazdag gyárosoknak, hanem azoknak a szegény munkásoknak, kik e harcokban részt vettek és a mely harcok elbuktak, hogy utánuk a bizonytalan, s szenvedéstejes nyomor jőjjön! — Tudják azt a „vezérek“ jól, hogy nem ez az igazi út, a munkás-osztály helyzetén javítani, de úgy kívánja ezt a nemzetközi, u. n. szociáldemokrata párt vezéreinek érdeke, hogy a munkások ez uton haladjanak, s annak, bukjanak el bár ezeren, úgy kell lenni!

Magyarországi munkástársak! Az önértetes, komoly törekvő munkások nem nézhetik tovább e lelkiismeretlen visszaélést. Nem dobhatjuk magunkat egyesek érdekeiért a bizonytalanságba, hanem egyesült erővel törekednünk kell, hogy a magyar munkás is igazaihoz jusson, és azzal mihamarabb élhessen. Nem nézhetjük, miképen taposnak legszentebb érzelmeinkbe, miképen szakítanak ki a haza, család, vallás szent kötelékeiből, hogy a nemzetköziség sivár terére vezessenek. Szervekednünk kell, ha azt akarjuk, hogy jobb napok virradjanak a magyar munkás-osztályra, szervekednünk kell a Nemzeti Demokrata Munkáspárt alapján.

A párt nem akarja a munkások helyzetét jayító törekvéseket szétszakítani, hanem ellenkezőleg, elfogadható alpra helyezett pártban összesíteni. E pártnak két fő célja van: a munkások anyagi és szellemi helyzetének javítását fokozatosan kivívni törvényes módon, hazafias irányban, nemzeti szellemben és ezt nemesak hangoztatja, hanem józan gondolkodás, értelmes magatartás és kellő tettek által igyekszik keresztül vinni. Nem követelünk erőszakosan, hanem megfontoljuk kívánságaink életképességét, lehetőségét és — miután politikai jogok után vágyódunk — hazánk politikájának érdekét nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Önállóságot akarunk tanúsítani minden munkáskérdésben, hogy azon ür, mely a tőke és a munka közt létezik, minél előbb megszűnjön, hogy a munkaadó és munkás érdekei közt létező ellentétek békés, törvényes uton mielőbb kiegyenlítettessenek, hogy a munkásosztály a társadalomnak ne csak legnépesebb, de minden tekintetben leghasznavehetőbb része legyen, hogy tekintélyükkel együtt hatalmunk a létért való békés küzdelemben növekedjen, hogy szellemi és fizikai erőnk kellőleg becsülve, értékesítve és a népjogi előnyök által jutalmazva legyen.

T Á R C Z A.

Együtt ültem...

Együtt ültem kedvesemmel
Junius szép éjjelén,
Karjaimba őt bezárva,
Csókja tűzét élvezem.

Áldom azt a szíve-lelkét
És imádom végtelen,
Jussomat a mennyországból
Hogy leopta énnekem.

Földöntuli érzemény és
Szent varázs megihletett,
Sohse láttam ilyen arcot,
Ilyen csillogó szemet.

Mondom: tetőpontra hágott
Boldogságom ő vele —
Csak ne ültünk volna akkor
Frissen festett padra le.

Maróthy János.

Bünbocsánat.

— Irta: COPPÉE F. —

A rue Delambre-i, munkásoktól hemzsegő házban Robec Antalt, a ki már két fertályon át lakott egy kis csike szobában, mindenki özvegy embernek tartotta. És pedig nem rég óta, mert a fiaeskája, a ki mindig esinosan járt, mintha egy jó mama gondossága öltöztette volna, még alig lehetett hat éves. És mégis, se az apa, se a gyermek nem viselt gyászfátyolt a kalapján.

Minden nap, kora reggel, Robec Antal — a ki betűszedő volt valami quartier-latinbeli nyomdában — elvitte magával a kis álmos szemű Adorjánt s beadta egy közeli iskolába. Munka után elment érte s kézenfogva elvezette a pékhez, a gyümölcsös kofához, bevásárolt mindent a mi az ebédhez szükséges volt s aztán haza ment s bezárkózott a fiával másnap reggelig.

Az érzékeny szívű nénikék pedig nagyon megsaj-

náltak a szegény apát, a ki legfeljebb negyven éves lehetett, még mindig szép ember volt, halvány színű, bánatos arcú, ősz szálaktól tarka fekete szakállal, barna, merengő szemekkel s a háta megett sok mindent sugdostak:

— Kár volna érte, ha asszony nélkül maradna... Derék, csöndes ember; nem barátja a dinom-dánomnak... Külömben majd csak akad egy jóra való leány, a ki gondját viseli s elüzi a szíve szomorúságát... Vette észre, szomszédasszony, mennyire gondját viseli a kis fiának? Nincs azon egy csipetnyi makula se... Maglátszik rajta, hogy rendes ember. S úgy látszik, megkeresi a tiz frankját napjában.

Keresték is az alkalmat, hogy megismerkedjenek vele. Ez rendszerint nem jár valami nagy bajjal a szomszédok között, különösen olyan házban, a hol sok ember lakik s mindenkinek a portája nyitva áll. De Robec Antal nagyon tartózkodó volt; udvariasan köszöntött mindenkit, a kivel a lépcsőn találkozott, de a hangjában nem volt semmi, a mi további szóváltásra alkalmat adott volna.

Minden vasárnap, apa és fiu — mind a kettő tisztán, mint az ujveretű pénzek — sétára mentek. A házbellek találkoztak velük a muzeumokban, a fűvészkertben. Néha meg, az ebéd ideje előtt, valami kis kávéházban is látták őket, a hol a férfi absinth-ot ivott, hosszasan apró kortyokban, mialatt a kis Adorján, az apa oldalánál ült a börrrel bevont padon s a képes újságokat bámulta.

— Nem, lelkemre mondom nem — így szölt egy napon a sentimentális házmesterné a nála lebzselő asszony népek — ez az ember nem visz többé asszonyt a házhoz. A mult vasárnap volt, a mikor a temetőben találkoztunk vele. Bizonyára a felesége van ott eltemetve. Megesett rajta a szívem, a mikor az elárvult fiaeskájával láttam... Nagyon szerethette a boldogultat... Ritka dolog az manapság, de hát mégis csak előfordul... Egy ember a ki nem tud megvigasztalódni!...

A szentimentális asszonynak igaza volt. Robec Antal nagyon szerette a feleségét, s nem tudott megvigasztalódni azon, hogy elvesztette. Pedig még sem volt özvegy ember.

Nagyon egyszerű s egy cseppet sem vidám a his-

tóriája Lelkiismeretes, de a mesterségére csak félig-meddig rátermett munkás volt, aki csak nagysokára vergődött arra, hogy tisztességesen megélhessen s a ki ez okból csak harminczéves korában gondolt a családalapításra. Egy józan leány illett volna hozzá, a ki épp úgy érezte a nyomort, mint ő. De hát mit törődik a szerelem a józansággal? A szegény betűszedő beleszeretett egy tizenkilencéves virágáros lányba. Az ugrifüles teremtes még ártatlan volt ugyan, de mód felett könnyelmű; folyton a ruhán járt az esze, bár igaz, hogy négy ronggyal egy kiöltözödött, mint valami hercegisasszony. A férfinak volt egy kis megtakarított pénze, amiből elég szépen berendezkedhettek. Egy külvárosi szibvásáron nyolcevan frankért megvették a szoba díszét, egy tükros szekrényt — Robec Antal tehát elvette Klementinát. Az első időben pompásan ment minden. Mennyire szerették egymást! A port-royali köruton, az ötödik emeleten volt két szobájuk, egy tenyérnyi balkonnal, a honnan beláthatták egész Párist. A férj minden este, mielőtt elhagyta volna a nyomdát, felvette a felöltőjét, hogy munkás-zubbonya ne látszassék, s aztán a kis felesége elé ment, aki a Saint-Honoré utcában dolgozott. Karöltve, szorosán egymáshoz simulva siettek aztán együtt haza, hogy vidáman elkészítsék az estebédjüket.

De főleg a vasárnapok valának pompások. Olyan jól találták fel magukat otthon, hogy nem hagyták el a házat. S azok a nyári ozsonnák, a nyitott ablaknál, a honnan megláthatták az egész nagy várost s isten szabad égét! Mialatt a férfi a kávéját szüresölte s a cigarettáját szította, a menyecske a balkonon álló virágcserepeket öntözgette. Olyan kedves volt ilyenkor az a csöpp asszonyka! A férfi felkelt, az asszonyka háta mögé lopódzott s egy csókot nyomott a nyakára. „Ugyan hagy már el... mit gyerekeskedel!“ Minden második héten elmentek Margencyba, ahol a kis Félix fiuk dajkaságban volt. Egy évre rá ez a gyermek meghalt, de csakhamar megvigasztalódott, amikor megjött a kis Adorjánuk, akit az anya maga akart szoptatni. Ott hagyta az üzletét, otthoni munkát vállalt, a felényivel kevesebbet keresett, de azért a toilette-jét nem hanyagolta el, sőt nagyon is uriasan öltözködött a mikor kis gyermekköcsiben sétára vitte a kis fiát. S Robec Antal hiába húzott négy helyett, hiába szegődött éjjeli munkára egy laphoz, a kis háztartás pénzbeli rendje megzavarodott és adósságba jutott, később

Mi tehát nem a szociális elvek ellen foglalkunk állást, hanem az u. n. nemzetköziség és azon jelszavak ellen, melyek a munkáskérdés megoldását az állam beléletének fölzavarásával vélik elérhetőnek és azok ellen, kik bujtogató, lázító szónokok, erőszakkal előidézett tünetek által félelmet akarnak előidézni, kik hazánkat minden tekintetben rázkódtatásnak teszik ki, kik a munkások, szakok és egyleti tagok közt csak a meghasonlást és viszályt idézik elő. Hogy céljainkat minél előbb elérhessük, minden körülmények közt a békés uton fogunk maradni, hogy tisztességes, törvényes, mindenki által becsülendő eljárásunk és működésünk meg hozza azon gyümölcsöt, melyet ellenkező magatartás nem teremthet meg soha.

És ha ezen az alapon a törvény keretén belül alkotmányos jogaink fölhasználásával a békés küzdelmet folytatjuk, tesszük azt hazánk, gazdasági és ipari fejlődését szem előtt tartva a nélkül, hogy bármily nemzetiségű munkást megvetnénk, de minden nemzetnek kell, hogy első sorban saját kebelében ösmerje és rendezze annak törvényei szerint viszonyait. Nemzeti alapon haladva nincsen kizárva, hogy más állam munkásainak a helyes uton és irányban testvéri kezét ne nyújtunk; de bármily nemzetiségű vagy ajku legyen is a munkás, azon államnak, melyben kenyerét keresi és otthont lel, minden tekintetben tisztelettel tartozik.

A párt célja, mint fentebb említettük, a magyarországi munkások anyagi és szellemi helyzetének javítása törvényes uton, nemzeti szellemben, hazafias irányban.

S a pártnak e cél keresztülvitelére biztosítékot nyújt következő programja:

1. Az általános választói jog behozatala.
2. Az általános tandíjmentes iskolai kötelezettség.
3. A munkáskamarák létesítése, melynek keretébe tartoznék a munkaközvetítés és a munkanélküliek segélyezése is.
4. Az ipartörvény revíziója, nevezetesen a munkaidő korlátozása.
5. Az általános rokkant-biztosítás behozatala, valamint a baleset ellen való biztosítás államosítása.
6. Az egészségügyi követelmények és szabályok szigorú foganatosítása, a lakáskérdés megoldása.
7. A betegsegélyező pénztárak államosítása, az ide vonatkozó törvény módosítása.
8. A közművelődés lehető legnagyobb mértékben való előmozdítása céljából munkáskönyvtárak, munkáskaszinók alakítása.
9. Fogyasztási szövetkezetekről szóló törvény hozása.
10. Külföldi munkásoknak az állami vállalatokból való kizárása, magánvállalatoknál kivételesen, csakis indokolt esetekben való alkalmazásának megengedése.
11. Az adóreform mielőbbi keresztülvitele, az indirect adó lehető megszüntetése.

aztán mikor a gyermek felesperedett, beadták egy bölcsődébe és a mama, a kinek most otthon nem igen akadt dolga, felvette azt a rossz szokást, hogy igen gyakran s igen sokáig maradt el a háztól. Látni való ebből, hogy nem igen illet össze a két teremts: egy szegény, idő előtt megöregedett, a gondtól és szűkségtől elnyomorított férfi s ez a huszonhárom éves, esintalan fejű, élénk szemű, életvidám asszony... Mikor egy este Robec Antal hazajött a kis fiával, a kit a bölcsődéből hozott magával, a kandallón egy levelet talált s mikor felbontotta a borítékot, kiesett a Klementina jegygyűrűje. Ebben a levélben a gonosz gyermek istenhözadót mondott az apának s a kis fiának és mindkettőtől bocsánatot kért, a miért ezt a lépést megtette.

*

Ó, ti romantikus polgárai az esküdtzéseknek, akik mindig fölmentitek a férjeket, ha a hitestársi hűség megszegésének ürügye alatt vérvörös szemmel megölnek asszonyt és szeretőt, ti nagyon nevelésesnek, sőt egy kissé gyávának fogjátok tartani a szegény Robec Antalt De hát benne több volt a fájdalom, mint a harag. Eleinte nagyon sokat sirt, s mikor a kis Adorján azt kérdezte: „Hol van a mama? Mikor jön vissza a mama?” szenvedélyesen ölelte meg gyermekét s azt felelte: „Nem tudom, kis fiam.”

Klementina május első napjaiban szökött meg. — Ó, milyen egészen más illatjuk volt most a balkon virágainak! — Robec Antal a júliusi fertályra felmondotta a lakást, eladta majdnem az egész butort, hogy kifizethesse az adósságait s aztán elhurcolkodott a Delambre-utczába, hogy az egykori boldog fészek emlékei ne lebegjenek folyton a szeme előtt. Olyan esendő elvonultságban lakott itt a kis fiával, hogy mindenki özvegy embernek nézte.

Szeptember vége felé Robec egy levelet kapott, négy oldalas, sűrűn beírt, kétségbeesett levelet, a melyen a tentát helylyel-közzel elmosták a könnyek. Az asszony szeretője, egy medikus, vakációra ment a családjához, déli Franciaország legszelebb részébe; már öt hete hogy oda van, egy betűt sem írt az egész idő alatt s az asszony most sem tudja róla é-l-e, hal-e. Elhagyatva, megcsalva, a hűtlen asszony magába tért, könyörgött, kegyelemért esdett. A szegény Robecnek ez nagyon fájt. De azért legyetek nyugodtat, kegyetlen esküdték, kik

12. A bányamunkások részére külön törvények hozása.

13. A nők munkaidejének megállapítása, a bányászattól való kizárása.

14. A gyermek 15. életéig a bányászattól egészen kizárható, a többi iparágakban való alkalmazása szabályozandó.

15. Az Alföldön észlelt bajok alapján gyökeresen orvoslandó a földmivelő munkások helyzete.

16. A mezei munkásoknál divó terményekben való fizetés eltörlése és a pénzfizetés behozatala.

17. Szegény menházak létesítése.

18. Az ipari és mezei munkások fölolvások, színelőadások stb. által hazafias szellemben való nevelése.

A párt e céljai eléréséhez párt-gyűléseket, szakmagyűléseket, munkástanácskozásokat, fölolvásokat, társadalmi estélyeket, mulatságokat, munkásünnepélyeket stb. rendez, s főleg oda törekszik, hogy maga köré csoportosítsa a hazában létező iparos ifjúságot, önképző stb. munkás egyesületeket.

Magyarországi munkástársak! Ime a Nemzeti Demokrata Munkáspárt, megelégetve az eddigi csendes munkálkodást, a fönti programmal fölveszi a harcot a nemzetközi, u. n. szociáldemokrata népbolondítók seregével! Csoportosuljatok a párt köré, hogy lerázhassa e haza munkásainak testén élősködő piócákat és hogy a magyar munkásosztály javára mihamarabb megvalósíthassa azokat a célokat, miket elősoroltunk, és a mikert rendületlenül, szívós kitartással fog küzdeni. Segítetek, munkástársak e pártnak nagy munkája főzette, sorokozatok kibontott zászlónk alá, hogy komoly, igaz törekvésekkel elérhessük, hogy a magyar munkásokra boldogabb napok virradjanak a maiaknál.

Éljen a Nemzeti Demokrata Munkáspárt!
Éljen a céltudatos magyar munkásosztály!

Groó Vilmos tanfelügyelő búcsúja.

(Szept. 7.)

A Gömörmezei általános tanítóegyesület e napokban Tornallyán tartott közgyűlésén ugyancsak bánatosan bucsúztatták és lelkesen üdvözölték a távozót és új tanfelügyelőt derék tanítóink. Ezzel azonban nem elégedtek meg, mert el kellett bucsúztatni külön a rimaszombatiaknak is a megye érdemes tanfelügyelőjét, s így Törköly József közs. isk. igazgató kezdeményezésére összegyűlt mintegy 80 tanügyi és társadalmi tisztelője Groó Vilmosnak, a hosszú teher asztal mellett s bucsúzó ünnepelték a derék tanférfiút, és a társadalom kiváló alakját.

A kaszinó nagytermében f. hó 7-én este megtartott fényes banketten a hivatalos előkelőségeken kívül ott láttuk társadalmunk több kitünőségét. Továbbá a megyei tanítói kar néhány kiváló tagját. Képviselet volt vidékről a sajó-gömöri, dobsinai és rözei iskolák tanestülete. Az ünnepelt 8 óra előtt lépett a terembe s üdvözölte a sok jóbarátot és tisztelőt, majd helyet foglalt az asztalnál, mellette jobbról Kubinyi Aladár, a kaszinó elnöke, balról Lukács Géza megyei főjegyző foglaltak helyet.

Mindjárt a második fogásnál felemelkedett Matolcsy Pál, közs. isk. tanító, s a rimaszombati közs. el.

mindannyian a velencei mórnak lelkével itéltek, s ha úgy tetszik, becsüljétek legalább egy perezre ezt a szegény embert, Robec Antal büszke volt s egy betűvel sem felelt a bűnös asszonynak.

Aztán nem jött semmi hír Klementináról egész karácsony napjáig.

Robec Antal már több év óta megtartotta azt a kegyeletet szokást, hogy ezen a napon kiment a feleségével a kis Félix, az ő első, dajkaságban meghalt fiacskájuk sírházhoz, a havó egy szerény, ibolyából kötött, a közepén rózsával ékes bokréta tettek. A kis sír a Montparnesse temetőben volt, a hol, hogy közel legyen a lakásukhoz, külön sírhelyet vettek, öt évre szóló s már megújított engedélyvel.

Most volt az első eset, hogy Robec Antal a felesége nélkül tette meg ezt az utat. Csak a kis Adorján volt vele, s mikor azon a borongós téli napon belépett a temető kapuján, megnövekedett fájdalommal, erősebben mint valaha gondolt vissza a távollevő, a megszökött asszonyra.

És elgondolkodott: — Hol lehet ő mostan? Mi lett belőle? Mikor Felix sírházhoz ért, a mit kissé nehezen talált meg, meglepedve állapodott meg.

A sírkövön három vagy négy játékszer feküdt, a melyenket csak a legszegényebb gyermekeknek szokás adni — egy trombita, egy paprika-jancsi, egy pudli kutya sipoló fujtató — s a miket csak most tehettek ide, mert még egészen újjak voltak s nyilván ugyanaz napon vették valami tizenhárom krajczáros bazárban.

— Nini, játékszer! kiáltott fel örömmel a kis Adorján a szegényes dolgok láttára.

De az apa, a ki észrevett egy papirszületet, mely gombostűvel volt odatűzve a játékhöz, lehajolt, felvette, s ezeket a szavakat olvasta a jól ismert írásban: „Adorjánnak adja a kis öcsese Félix, a ki most már az aprószentek közt van.”

Egyszerre érzi, hogy a fia hozzá simul s ijedt hangon mormolja: „A mama!” Az volt. Nehány lépésnyire a sírtól egy szomorú fűzfa mellett térdelt egy szegény ruhás, halvány arcú, bágyadt szemű asszony, aki összekulcsolt kezeit könyörögve emelte a férfi felé.

*

Köztünk legyen mondva kedves esküdt uraim, én nem hiszem, hogy Robec Antal e pillanatban arra gon-

és polg. iskolák megbízásából hivatalos tóztot mondott. Szépen átgondolt felköszöntőjében lelkes szavakkal éltette Groó Vilmost, kinek érdemeit magasztalta, s kitől a tanító kar öszinte fájdalommal vesz bucsút.

Utána felszólt Kubinyi Aladár, ki a társadalom bucsújának volt hivatott szöszölője. Klasszikus értékű, s töle megszokott ékeszlózással előadott tóztjában híven fejezte ki a társadalom veszteségét, melyet Groó eltávozásával szenvedni fog, mikor egy immár két évtizeden át lelkes tagját veszíti el.

A harmadik hivatalos felköszöntőt Lukács Géza, vármegyénk jeles főjegyzője mondta, a ki a megye képviselőtestületében tolmácsolta a tisztviselők érületét, mikor a megyei tisztikar oly régi, érdemes tagja távozik. Lendülettel előadott, szép tóztjában megérdemelt elismeréssel méltatta az ünnepeltnek vármegyénk területén a tanügy fejlesztése és a magyarság terjesztése érdekében kifejtett hazafias és lelkes működését, s mint a magyarság apostolát éltette.

Ezután Ulreich János a tanító-egyesület elnöke köszöntötte föl Groót a gömörmezei tanítókat nevében, majd Peryessy L., rözei igazgató szölt intézete és a város nevében, hol ezelőtt 19 évvel a pánszláv gimnáziumot a Groó közbenjárására szüntették be, s ki ezzel a magyar állameszmének jelentékeny szolgálatot tett. A magyarság kitünő öre és apostolaként köszöntötte fel az ünnepeltet. — Tetszéssel fogadott szavai után Nagy Zoltán felolvasta az ünnepelthez érkezett sürgönyöket.

Ezután küldték üdvözlőket: a rosznyói áll. el. iskola tanestülete; a rosznyói iparostanoncz-iskola igazgatója és tanítótestülete; Jolsvárol: Kulinyi S. igazgató a jolsvai pomológok nevében is; Molnár József ügyvéd; később jött az új tanfelügyelőtől: Józsa Antaltól egy gyönyörű verses sürgöny, mely újabb megnyilatkozása a Józsa zsenialitásának, s így szölt:

Groó Vilmosnak. Rimaszombat.

Búcsúzó, mint letűnt nap,
Bár fényed fenhagyod,
Marasztalnak, megsíratnak
Kicsinyek és nagyok.
Pedig nem vagy letűnt nap,
Csak más égen kelő,
Előbb ott lenn ragyogtál,
Most itt fön tűnsz elő.

Előbb csak vármegyédnek
Zászlóját lengetted,
Eztán egész magyar föld
Köszöntve int feléd.
A tudás geniussza
Szent esarnokába kér...
Kisérjen hála, diésfény,
Elismerés, babér!...

Budapest, 1895. szeptember 7.

Józsa Antal.

Általános tetszés és lelkes éljenzés kísérte a szép megemlékezést, természetesen a szerzőnek is jutott bőven az éljenzésből.

Ekkor szólalt fel Baksay István, ki költői hasonlatokban gazdag, s hévvel, lendülettel előadott tóztjában elszölte magát, s önkénytelenül is lelkes ünnepeltetés központja lett, t. i. ez este lépte át „élete negyedik és utolsó negyedszázadának küszöbét.” A jelen voltak persze zajos óvációkkal éltették és egyértelműleg minden jókat kívántak a negyedszázadra. — Utána a jubilans Klein Samu dobsinai tanító éltette Groót, ki nemcsak a tótot, de a dobsinai németeket is megmagyarosította. Bencze, sajó-gömöri igazgató mint gondos családapát köszöntötte fel, Glaufl Pál pedig mint olyat, ki a papokkal kitünően tudott banni s a magyar nemzet ideálját a vallás és egyház szent eszméjével mindig összetudta egyeztetni. Politsek Rezső róm. kath. káplán, mint kath. pap éltette Groót, s kívánta, hogy a magyar állameszmének Bpsten is oly lelkes terjesztője legyen, mint itt volt. Utána Szabó György polgármester köszöntötte fel az ünnepeltet, mire szölt emelt

Groó Vilmos, és hosszú, tartalmas és szépen előadott tóztban reflektált mindazokra, a miket ünnepelő tisztelői az ő érdeméért hangoztattak. Meggyőződése volt mindig, hogy a nemzetet sem bajonetta-el, sem

dolt volna, aki a hajdan karácsony-estéjén született, s a ki igével is, példával is azt tanította, hogy bocsásunk meg az ellenünk vétetteknek. A szegény munkásnak nem volt semilyen vallása. De plebejus szívében nem lakozék se önösség, se bosszúállás. Megrezzent, nem a megtorlási vágy ébredésétől, hanem száralomból, hogy olyan nyomorultnak látja azt az asszonyt, a kit annyira szeretett és gyöngéden tuszkolta a fiát az anyjához.

— Adorján, mondá, menj és csököld meg az édes anyádat.

Az asszony önfeléd elragadtatással ölelte magához a fiát s mohó esökökkel borította el a fejét, azután felkelt, s egy koldusszony tekintetével fordult a férjéhez:

— Milyen jóságos vagy hozzám, mormogá.

De a férfi, a ki időközben közelebb ment az asszonyhoz, hidegen, majdnem keményen mondá:

— Ne szólj semmit... nyujtd ide karodat.

Rövid volt az ut a temetőtől a Delambre-utczáig. Nagy lépésekben haladtak. Robec Antal érezte, a mint Klementina karja az övében reszket. A kis fiu hátul kullogott, az esze már másutt járt, mert folyton a játékokat nézegette.

A ház mesterné éppen a küszöbön állt, mikor Robec bejött a feleségével a házba:

— Itt hozom néni a feleségemet, mondá a ház mesternének; az anyjánál volt a vidéken, a ki súlyos betegen feküdt; most ismét együtt fogunk lakni.

Mikor felmentek a lépcsőn, a férfi erősen támogatta, majdnem cipelte a szerencsétlen asszonyt, aki könyekre fakadt s a felindulástól és örömtől szinte elájult.

*

Mikor elérték a szegényes szobát, Robec Antal leültette a feleségét az egyetlen karosszékre, ismét oda parancsolta a kis fiut a karjaiba; aztán kihuzott egy fiókot egy ósdi almáriumból, előszedett egy cartonos skatulyát, kivette belőle Klementina jegygyűrűjét s visszaillesztette a felesége ujjára; s aztán egy panaszos szó nélkül, egy keserű szóval sem illelte a mulat, esőndesen, méltóságosan, az egyszerű szíveknek terjengős nagylelkűségével homlokra csökolta az asszonyt annak jeléül, hogy bátran nyughatik meg: — ő megbocsátott neki.

Fordította: Victor.

igazságügyvel nem lehet magyarrá tenni, csakis tanító teheti magyarrá, s ezért örül, hogy tanító volt. Kéri társait, folytassák a hazafias munkát, hogy a milleniumra ne legyen egyetlen iskola sem, mely nem magyar. Ha igaz a költő mondása, hogy Magyarországot még egyszer kell meghódítani, akkor ezt a hadjáratot csak a tanítók nyerhetik meg, kiknek részen kell állani, ha a haza érdekében tenni akarnak. Végül teljes elismeréssel emlékezett meg a tanítókról és a vármegyéről, mely munkájában segítette, s nehéz feladata teljesítését könnyítette. Poharát emelte a jelenvolt tisztaság minden tagjának jólétére.

A szavait kísérő tetszészaj lecsillapultával *Kemény* Lajos oszgyáni lelkész mondott egy költői részeken bővelkedő felkösztönt, mint az oszgyáni ág. ev. egyház új felügyelőjét éltette az ünnepeltet. Majd ismét *Groó* szólt, s igérte, hogy nyugdíját Gömörben fogja élvezni, ha visszavonul a hivatalos tétől; aztán éltette *Baksay* Istvánt, *Matócsy* éltette *Fábr* Jánost, az ünnepelt apósát. Szóltak még *Törköly* József és *Meszlényi* segédtanfelügyelő. — A társaság késő éjjelutáni együtt volt s a Kálmán kitűnő muzsikája s jó borok mellett kedélyesen töltötte az időt. A vacsora rendezése körül *Törköly* József fáradozott, miért őt méltó elismerés illeti meg, de méltó dícséretet érdemel *Gömöri* Ede is, ki ez este is kitért magáért. Az ételek pompások, izletesek, a borok igen jók voltak. Minden volt bőven, s a kiszolgálás is megfelelő volt, úgy, hogy egy panaszos szót sem hallottunk, — annál több dícséretet!

Hirek és vegyesek.

László főherceg A magyar nemzet őszinte szeretetével övezett családot — a József főherceget — keserű gyászok rettetésére fájdalmi sújtották le. A család kedvence, a daliás László főherceg, egy vadászat közben történt szerencsétlenség áldozata lett. Fegyvere véletlenül elsült s czombját összezúzta, súlyos sérülésével beszállították a budai vöröskereszt kórházba, hol folyó hó 6-án kiszervezett. A népszerű főhercegi családban váratlanul beállott gyászoroszág nagy részvétet kelt. Különösen sokat veszített a magyar nemzet a már ifjú korában oly szép reményekre jogosító fejedelmi sarj elhunytával, mert érzései és gondolkodása alapján teljesen; szívvel-leléssel magyar volt. A vármegyék és városok sietnek a legmagyarabb és mindenütt népszerű főherceg mélyen sújtott családja előtt részvétnyilatkozatuknak kifejezését adni. A gyászír Gömörmezei társadalmára lesújtólag hatott. Városunkban a délután érkezett sürgöny vétele után nyomban kitűzték a középületekre a gyászlobogót. — A temetésen vármegyénket bizonyára képviselni fogja *Hámos* László főispán, ki valószínűleg koszorút is helyez a ravatalra a vármegye nevében.

Értesítés! A rimaszombati alsófoku iparos tanoncz-iskolában az 1895/6-ik tanévi beiratások f. évi szept. hó 16 és 17-ik napjain — a közs. 1. elemi fiú-iskola tanács-termeiben — este 6 órától 8-ig eszközöltetnek. Felhívottnak a tanoncztartó t. iparos mester urak, hogy tanulóikat a beíratásra kitűzött határidő alatt okvetlenül beírassák, mert ellen esetben az iptörvény értelmében pénzbírsággal büntetettnek. — Rimaszombat-1895. szeptember hó 10-én. Az igazgatóság.

A Rimaszombati Kossuth Lajos Asztaltársaság folyó évi szeptember hó 19-én esteli 8 órakor a „Három Rózsa“ vendéglő éttermében tartja évi beszámoló közgyűlést, melyre a rendes-, kül- és pártoló tagokat tisztelettel meghívja az elnökség.

Eljegyzés. Lovag *Zámboj-Leicht* Géza földbírtokos — mint az E-s írja — eljegyezte Szentmiklóssy Kálmán nagybirtokos leányát: *Irént* Sajó-Keszin, Gömör-megyében.

Érettségi vizsga. A tiszáninneni ref. egyházkerület főgimnáziumainak tanulói a pót-és javító érettségi vizsgálatot f. hó 9—10-ik napjain tették le a helybeli főgimnáziumban, mely alkalommal a tanügyi kormányt Dr. Csiky Kálmán helyett Szócs Farkas budapesti akad. tanár képviselte, a bizottság elnöke pedig Ruszkay Gyula jánosi-i lelkész volt. A vizsgálatra huszonkilencen jelentek meg, kik közül tizenegy tanuló egy-egy tárgyból javított, tizenhárman egész érettségit tettek. A vizsgálat a körülményekhez képest elég jó eredménnyel végződött, amennyiben a megpróbált ifjak közül csak egy bukkott teljesen. Őt egy tantárgyból decemberig visszavetett, a többiek a felsőbb tanulmányok hallgatására érettséget nyilváníttattak s már el is utaztak, hogy a különböző szak-és főiskolák hallgatóiul beiratkozassanak.

Irók és művészek Gömörben. Megirtuk lapunk múlt számában, hogy a gyermekek közkedveltségű lantosát, Pósa Lajost, ki néhány napi pihenőre tér szülőfalujába, többen kísérik le a fővárosi írók és művészek közül. Nem történt egészen úgy a kirándulás, a mint tervezve volt, mert néhányan akadályozva voltak a jövetelben, s így csak *Feszt* Árpád, *Nógrádi* Papp Gyula, *Pósa* Lajos és *Lányi* Géza jöttek, kikhez Feleden csatlakozott a kirándulásra táviratilag meghívott *Lőrinczy* György, lapunk szerkesztője. Az ut Radnótig igen kedélyesen telt el, s a falu népe nagy örömmel fogadta a kedves vendégeket, kik megtekintették a falut, majd összesereglett a falu fiatalága s vig nótára gyújtottak a Lányi érzésteljes czimbalomkísérete mellett, aztán fújták a szebbnél-szebb magyar nótákat s késő éjjelig vigadoztak. Másnap a szép társaság elutazott.

Tüzéreink f. hó 10-ikén déltájban érkeztek meg az idej gyakorlatokról Tornallya felől. Ez idén elmaradt a szokásos ágyúzás is. A parancsnokló alezredes különben már 8-ikán megérkezett *Beszélik*, hogy maga az idej gyakorlat nagyon jelentéktelen volt, s cseppet sem farszító, a mi különben meg is látszik a tisztikaron és a legénységen.

Csetnekiek panasza. Az alispáni hivatalnak és községi képviselőtestületnek, a közveszélyessé vált marha-

ítás tárgyában annak idején hozott szigorú határozata, városunk előjáróságának téltensége miatt, egyre több bosszúságot okoz a város lakosságának. Majd itt, majd ott láthatni a nap bármely szakában az utcán és járdákon száguldozó szarvasmarhákat, ilyenkor különösen a közpiac környékén szünetel a közlekedés, és csakis a véletlennek köszönhető, hogy az utcákon mozgó apró gyermekekben szerencsétlenség eddig nem történt. Tavasz óta pedig a tehénoszda naponként hol 1, hol 2 óráig a város piacán delel, — böge, viaskodása, tüdőpusztító porvere és piszkítása immár tűrhettelené válván, — ehhez hasonló állapotokat a legelphagyottabb kisközségekben sem lehet találni. A város ezen nevezetességén kívül a rozsnói-utczában az uton évek óta tátog egy méterrel felüli gödör, s közvetlen mellette egy vizmoszta mély árok; vannak ez uton a földbe beásva és utba kiálló nagy kővek; van több helyen épületek közé rakott szalmakazal; és van több közveszélyes lakóház, melyekben a tüzeles eltiltatott ugyan, de ellenőrzés és kellő intézkedés hiánya miatt a közbiztonság és rend érdekében mi sem történik. — Valóban nagy gyönyörűségét találhatná itt egy felsőbb hatósági közeg, ha a város ezen nevezetességeinek megtekintése céljából csak egy 24 óráig időzne köztünk. A város atyái szintén intézkedhetnének, hogy határozataiknak valahára érvény szeretessék. Mi pedig a városi előjáróság indilens eljárását a tek. alispáni hivatal figyelmébe ajánljuk, és reméljük, hogy rövid idő múlva rendezettebb állapotokkal fogunk találkozni.

Egy figyelő.

A „Gömörmezei Orvos-Gyógyszerész-Egyetel“ talyó év szeptember hó 30-án d. u. 1/2 órakor Csetneken, a városháza nagytermében közgyűlést tart, melyre a meghívók már szétküldtek. A gyűlés kezdete előtt 3/4 órakor a gyógyszerteremben fognak összejönni, hogy a csetneki nevezetességgel bíró régi templomot együttesen megtekinthessék. A közgyűlés tárgyát fogja képezni: Köz- és testületi ügyek. Szakelőadások — referálások.

Dalárdánk a nyári hosszú szünet után tegnap ismét megkezdte működését. A rendespróba órák ezentul is szerdán, pénteken és szombaton este tartanak. A tagok, tekintve azt, hogy a jövő évben a hazai dalárdákkal ismét versenyre kelnek, szorgalmas tanulásra tökélték el magukat, a miből az következik, hogy városunk dalkezdvelő közönségének is ezentul többször lesz alkalma koszorus dalárdánk hangversenyeiben gyönyörködni. Hir szerint daláraink még e hó folyamán kirándulnak *Salgó-Tarjánba*, hogy az ott lévő intelligencia előtt is bemutassák művészi dalaikat.

Elszunyókált a bakon Turós Sándor kocsis a mult szombaton s a Kossuth-utczán olyan nygot talált bőlintani a fejével, hogy a földre zuhant s fejét alaposan összezúzta. A kórházba szállították, hol néhány nap alatt begyógyultak sebei.

Baleset. A Vesselényi pusztán lakó uradalmi gazda *Verbovszky* György, egy — a kukoriczásban kártékony állatra akart löni revolverrel, de oly ügyetlen volt, hogy a saját czombjába lött, hol a golyó erős roncsolásokat idézett elő. A kórházban ápolják.

Táncmulatság. A líkeri vasgár lakatos-ifjúsága 1895. szeptember hó 21-én a gyári ételmezési intézet nagy termében táncmulatságot rendez. Belépti-díj: személyenként 1 korona, családjegy 2 korona. Kezdeté este 7 órakor.

Sertésvész Magyarországon. Több tekintélyes ismerős sertésbizalától tudomásunkra jutott, hogy a vész megszüntetésére a Mittelbach-féle homoeopátikus sertésceppeket rendkívüli eredménnyel használták. Kapható Bpsten, Molnár és Mosernél Koronaherceg-utca 9.

Osztály-sorsjátékok. Az 1896-iki ezredéves kiállítás alkalmára a magas kormány a képviselőház előzetes határozata folytán osztály-sorsjátékok rendezésére adott engedélyt, melyek elsője a folyó év október 16-tól 19-éig egy királyi közjegyző és tanuk jelenlétében, Budapesten nyilvánosan megejtendő húzásával veszi kezdetét. Az osztály-sorsjáték intézménye nálunk még újdonság, de a külföldön már évszázadok óta divik s mindenütt szépen vált be. Tény, hogy a sorsjátéknak ez a neme bír a közönségre a legnagyobb előnyvel, mert mindenki könnyen számíthatja ki nyerési esélyeit s oly mérvben vehet benne részt, a mennyire viszonyai megengedik. — Az osztály-sorsjáték-vállalat az állam felügyelete alatt áll, a sorsjegyek csakis a hivatalos névértékben adtnak el s csupán eredeti sorsjegyek léteznek, melyek mindegyikén a magyar czimer, az osztály-sorsjáték-igazgatóság aláírása és gyűjtőde czime áll, mely a sorsjegyet eladta. — A sorsjegyek már forgalomban vannak és Heintze Károly vezérügynök által (Budapest, Szervita-tér 3. sz.) adtnak el.

A Szalay-Baróti „Magyar Nemzet Története“ cz. miből most jelent meg a 21. füzet, mely az Anjouk korát tárgyalja. — E füzetben folytatódik Nagy Lajos királyunk dicső uralkodásának története leírása. A füzet képei a következők: Nagy Lajos legyőzi a törököket, s felajánlja a mária-czelli képet. Reliefkép a mária-czelli templom portálaja fölött. Endre sirtáblája. Johanna királyné ezüst pénze. Nagy Lajos király tornaöltözete. István herceg pecsétje. Zára ostroma. Nagy Lajos arany pénze. Nagy Lajos király első nagy pecsétjének előlapja. Nagy Lajos király második pecsétjének hátlapja. Nagy Lajos bevonul Zárába. Olasz gálya a XIV. századból. Szt. Simon ezüst koporsója.

„Röptében a nagyvilág körül.“ E díszmű most beküldött 12-ik füzete tulnyomó részben a képzőművészet remekei bemutatásának van szentelve. A Majna-Frankfurti Guttenberg szobor nyitja meg a sorozatot, melyet Rafael sixtusi Madonnájának fényképmásolata követ. A drezdai képtár koronája után a firenzi Palazzo Vecchio és egy borgundi bizarr alakú norvég templom, majd az 1830 diki juliusi forradalomban elesettek emlékére emelt nagyszerű, bronzból épült juliusi szobor fényképe, Velának nagyszerű szoborműve: „Napoleon utolsó napjai Szt.-Heléna szigetén“ és Napoleon sirja a Hotel des Invalides aranyos kupolája alatt következnek. Ez a sir, mely százada legnagyobb lángelméjének maradványait őrzi, hatalmas benyomást tesz a szemlélőre. A világ legkülönösebb épülete a moszkvai Szt.-Basilius templom fényképe következik ezután az ő bámulatra

méltó architektúrájával. E templomot Iván czár építette, a ki az építés befejeztekor azt kérdezte az építészől, hogy tudna-e még egy ilyen templomot építeni? — „Igen“ — felel a kérdezett. „Istenemre, ezt nem fogod tenni!“ kiáltá Iván és azonnal lefejeztette. A hála borzasztó volt, de azért nemkevésbébbé hizelgő. — A következő kép egy kis tündérvilágot mutat be: a párisi nagy opera belsejét, melyhez aranyozott szobraival, oszlopaival, óriási tükrökkel, festményekkel és pompájával a világ egyetlen helyiségét sem lehet hasonlítani. Most egymást ismét három műalkotás bemutatása követi, a Raphael-féle tranzfiguráció, Dávid szobra Michel Angelótól és Murillo szeplőtlen fogantatás czímű remeke, melynek eredetijét a Louvre salon carréjában őrzik. A következő fénykép a jeruzsálemi szent sir templomot mutatja be, majd Colorado egyik vadregényes tája, az ugynevezett szent kereszt-hegy, a párisi Vendome oszlop, melyet 1200 osztrák és orsz. ágyuból készítettek s mely reliefjein a nagy Napoleon tetteit örökíti meg. A füzet utolsó képe a Niagara vizes fényképe, ez a fonséges természeti játék, mely megigéző hatalommal ejti bámulatba a lelket. — Ez a füzet is, mint a többi, vidékre küldve 35 krért rendelhető meg az „Egyetértés“ kiadóhivatalában Budapesten, mely előfizetéseket is elfogad az egész műre (16 füzet) 5 frt 60 krral; 8 füzetre 2 frt 80 krral; 4 füzetre 1 frt 40 krral.

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztését felelős: LŐRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Tiszta asztali fehér bor

literje 25 kr.

Füleki siller-bor literje 30 kr.

Kapható Stech Kálmán kereskedőnél.

Rimaszombatban.

Tiszta erdélyi bor!

KOHN ADOLF

csemege-, fűszerkereskedése és sü-tődeje RIMASZOMBAT (fő-tér).

Van szerencsém Rimaszombat és vidéke nagydémü közönségének becses tudomására hozni, hogy több uraságtól egész szállótelepeik idei termését megvásároltam, s ez által abba a kellemes helyzetbe jutottam, hogy a **leg-finomabb és legnemesebb faju tábla csemege-szöllőt felette jutányosan árusíthatom el.**

Már most is szolgálhatok helybeli és vidéki tisztelt vevőimnek kitűnő szöllőfajokból: Casselas és Oportó **kilogrammját 36 krért** számitva. Egy **5 kilos postakosár csomagolással együtt 1 frt 80 kr.** — **Nagyobb rendelvényeknél az árák még jutányosabbak!**

Uzletemben kapható továbbá **Rohonczy és többféle nemes faju dinnye**, s mindenféle **csemege- és fűszer árú** a leg-jutányosabb árban; igen jó **tiszta erdélyi bor** (literes üvegje 40 krajczár), különféle **csemege borok**; végül legjobb minőségű, naponta többször saját sütődemben készült **friss sütemény!**

Uzletemet a nagydémü közönség szives figyelmébe és b. pártfogásába ajánlva, vagyok Rimaszombat, 1895. szeptember hó.

KOHN ADOLF,

csemege- és fűszerkereskedő.

Naponta többször friss sütemény!

Hirdetmény.

2431. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Friedländer Sámuel** végrehajtatónak **Plauka György** árverési vevő elleni 158 frt s járuléka iránti viszarverési ügyében a viszarverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. §-a s a következő §§-ai értelmében a rszombati kir. törvényszék területén levő Feled községben fekvő s a feledi 23. stjkvben foglalt hrszámu ingatlanok Diviánszky Józsefet illetett és Plauka György által a 4922.895. sz. alatt elrendelt bírói árverésen megvett illetőségére 394 frt 66 krban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi okt. hó 7-ik napjának** d. e. 10 óráját Feled községházához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, azaz 39 frt 46 krt készpénzben, vagy az 1882. LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. törvény-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabálszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1895. aug. hó 17-én.

A rszombati kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóság.

Vozáry, kir. törvszéki bíró.

Egy jó családból való, 1—2 gymnasiumot végzett 13—14 éves ifju

tanoncznak

felvétetik **Kriston Kálmán** fűszer- és vegyeskereskedésében Rimaszombat.

Első magy. osztály-sorsjáték

Ezredéves kiállítási (millenium) sorsjegyek
100,000 sorsjegy, 31,499 nyereség.

Főnyereség 1.000,000 korona.

Első húzás 1895. október hó 16—19.;

második húzás 1895. deczemb. hó 6—14.

BUDAPESTEN.

Az első osztályú

1	1	1	1	1
1	2	5	10	20

40 20 8 4 2 korona

Mind a két húzásra

1	1	1	1	1
1	2	5	10	20

80 40 16 8 4 korona

Húzás lajstromok és posta-díj 80 fillér mindkét osztályért. Posta-utalvány vagy postai-utánvét mellett szétküld az elárúsító-hely

KUCHTA DÁNIEL, TISZOLCZ.

Bükkmakk-árverés.

Alólírt erdőhivatal R-lehotai erdőgondnokságának ez évi bükkmakk termését folyó évi szeptember hó 14-én délelőtti 10 órakor a meleghegyi szarvaskertben írásbeli zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverés útján fogja eladni. Az ajánlathoz 10% bánatpénz esatolandó.

Ha a zárt írásbeli ajánlatok magasabbak lennének, mint a szóbeli árverés által elért összegek, akkor azok fognak az uradalom által elfogadtatni. A többi feltételek az erdőhivatalnál tekinthetők meg.

Meleghegy, 1895. szeptember 4.

Fülöp Szász Coburg gothai herceg

ő királyi fensége balogvári erdőhivatala.

SZOLYVA és POLENAI

szaktekintélyek által elismert kitünő hatású

gyógyvizek.

Gyomor és fejfájás, szédülés, cukros huggár.

aranyér bántalmi és köszvényelleni különlegesség!

A friss töltésű SZOLYVAI és POLENAI védjegye!

LUHI ERZSÉBET

rendkívüli kellemes ízénél fogva, főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésénél, üdült gyomorhurut és étvágytalanság,

torok, gége és hörgők üdült hurutos bántalmi ellen, feltünő sikerrel lesz alkalmazva.

A friss töltésű Luhi védjegye!

Főraktár:

Holländer A. és fia Ungvár.

Megrendelhető: minden ásványvíz kereskedésben, vagy közvetlenül:

Gr. Schönborn urad. Igazgatóságánál

MUNKÁCSON. 20—20

Bükkmakk árverési hirdetemény.

A rimamurány-salgó-tarjáni vasmű-részvénytársulat a klenóczi, rima-brézói és szelcei erdőgondnokságaiban, a jelen évben termett bükkmakkot folyó évi szeptember hó 20-án reggel 9 órakor **Likéren**, az élelmezési intézet helyiségében, nyilvános szóbeli árverésen eladja.

A makkoltatás alá bocsátandó erdőrészek kiterjedése és becsértéke, valamint az árverés feltételei Rima-Brézón az erdőhivatalnál, és **Marton János** ügyvéd urnál Rima-Szombatban, megtudhatók.

Kelt Rima-Brézón, 1895. szeptember 3

A rimamurány-salgó-tarjáni vasmű-részvénytársaság erdőszete

Kereskedő tanuló.

Feymann László fűszer- és vegyes-áru üzletébe **Rozsnyón**, egy tanuló azonnal felvétetik.

Táncztanítási jelentés.

Alulírott tisztelettel bátorkodom az érdekeltek szülők és gyámok, valamint a helybeli főgymnasiumi ifjuság szives tudomására hozni, miszerint a **helybeli főgymnasium** és a **polgári leány-iskola tek. igazgatósága engedélye folytán a tanuló ifjuság a táncztanításon részt vehet.**

A táncztanítási tanfolyamot

1895. szept. 16-án kezdem meg

a **„Három-Rózsa“** disztermében.

Tanítani fogom a helyes állás és a test kiképzésére megkívántató szabályokon kívül, minden a felsőbb körökben is divó legujabb magyar és külföldi tánczokat.

Jelentkezéseket addig is **Tompa Mihály-utca 20-ik sz. a. levő lakásomon** elfogadok. — Órák naponta kétszer: d. u. fél 6 órától fél 8-ig, és 8—10-ig tartatnak.

Midőn ezt tudatni szerencsém van, a nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, maradtam

Rimaszombat, 1895. szeptember hó 8-án.

kiváló tisztelettel

DOBRANSZKY JÁNOS
táncztanító.

Túzi-fa.

A tót-hegymegi erdőterületről vágott kitünő minőségű

I. oszt. hasábos bükkfának kubiköle

(8 méter) házhoz szállítva 22 frt.

II. oszt. hasábos bükkfának kubiköle

(8 méter) házhoz szállítva 16 frt.

Előjegyzéseket elfogad **Rimaszombatban Schweitzer Dávid** szikvizgyáros, Kossuth-utca 1. szám.

Táncztanítási jelentés!

Alulírott mély tisztelettel szerény nyilatkozatom teszem, hogy én minden a főbb körökben divatozó legujabb magyar és külföldi

tánczokból,

ideértve a helyes állást s a test kiképzésére megkívántató alapszabályokat is, az ez évi tanfolyam alatt kimerítő leczkéket adandok, mely vállalatom pártolására a t. ez. közönséget bátor vagyok felszólítani s magamat kegyes pártfogásukba ajánlani, egyszersmind tisztelettel kérem a tanulni szándékozókat, sziveskedjenek neveiket s lakásaikat velem tudatni, hogy azonnal személyesen tisztelkedhessem.

Rimaszombat, 1895. szeptember 5-én.

Lakásom: **„Három-Rózsa“ szálloda 8. szám, földszint.**

Jelentkezezni lehet lakásomon délelőtt 9—11-ig, délután 4—6-ig.

A tanórák szept. 10-én kezdődnek.

SZÖLLÖSY MANÓ
táncztanító.

Az államilag engedélyezett

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

I. osztályú nyeresémények.

Húzás 1895. okt. 16—19-ig.

1	nyereség	á	80000 =	80000
1	"	"	60000 =	60000
1	"	"	40000 =	40000
1	"	"	30000 =	30000
1	"	"	20000 =	20000
1	"	"	15000 =	15000
1	"	"	10000 =	10000
2	"	"	8000 =	16000
8	"	"	4000 =	32000
10	"	"	2000 =	20000
13	"	"	1000 =	13000
100	"	"	400 =	40000
860	"	"	200 =	172000
9000	"	"	80 =	720000
10000	nyereség	összesen	1268000	

Az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából
Kibocsátás 100000 sorsjegy
31,499 nyeresémmel és egy jutalomdíjjal.

A nyeresémények minden levonás nélkül fizetnek ki. A húzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeresémény a legkedvezőbb esetben

1.000,000

korona.

Az I. osztály húzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályú nyeresémények.

Húzás 1895. decz. 6—14-ig.

1	jutalom	60000 =	600000
1	"	40000 =	400000
1	"	20000 =	200000
1	"	10000 =	100000
1	"	5000 =	50000
2	"	2000 =	40000
2	"	1500 =	30000
4	"	1000 =	40000
10	"	800 =	80000
27	"	600 =	162000
100	"	200 =	200000
200	"	100 =	200000
1150	"	200 =	230000
20000	"	100 =	2000000
21499	nyeresém.	s jutalom	4332 000

E 49 nyeresémény közül az utóbbjára kitűzött kapja a 600000 korona díjat.

AZ I. OSZTÁLYÚ SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$ — $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{20}$ sorsjegy
40.— 4.— 2.— korona.

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$ — $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{20}$ teljes sorsjegy
80.— 8.— 4.— korona.

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. augusztus hóban.

Andrássy-ut 5-ik szám.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

Első államilag engedélyezett

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten 100,000 sorsjegy

31,499 két osztályba beosztott pénznyereséményekkel és egy jutalommal.

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeresémény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Első húzás 1895-ik évi október hó 16-ikától 19-ikéig BUDAPESTEN.

E szerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az I-ső osztály részére

$\frac{1}{1}$ — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{20}$ korona

eredeti teljes sorsjegyek

melyek mind a két húzásban érvényesek

$\frac{1}{1}$ — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{20}$ korona

Teljes sorsjegyek, a melyek az I-ső osztályban nyereséményvel kihuzatnak, egyszersmind a nyereséményvel az előleges a második osztályra vonatkozó betét fizetetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a czím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY fő-elárúsító, BUDAPEST, Szervita-tér 3. szám.

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-czím: **LOTTOHEINTZE** Budapest. — Vidéki megrendelők portó fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereséményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

Lotogyűjtődék, viszontelárúsítók és ügynökök mindenhol felállítatnak.